

"Diana, het nieuwe elfje"

Er was eens een klein meisje. Ze heette Diana. Ze had een mooi toverstafje. Een toverstafje met glitters. Maar als Diana iets toverde wat niet mocht van haar moeder, dan... ging er een glittertje af. Als alle glittertjes eraf waren, moest Diana naar elfjesland.

Diana was erg ondeugend, maar ze hield erg veel van haar moeder. Ze wilde niet naar elfjesland. Toen kwam de dag dat er nog maar één glittertje op het stafje zat. Diana begon te huilen. Ze bedacht een plan. Ze toverde een mooi gouden draadje tussen haar en haar moeder, maar... dat wilde moeder niet... Daardoor werd Diana nog verdrietiger. Nu moest ze naar elfjesland. Ze knipte haar haar kort en liet haar lange, glanzende vlecht bij haar moeder, zodat ze Diana niet vergat.

Die nacht kwamen de elfjes haar halen. Diana deed haar oogjes open en... ze zag duizenden kleine glanzende mensjes. Dat waren de elfjes! Toen zag ze iets wonderlijks.. Tussen al die elfjes vloog er één omhoog. Een mooi, klein elfje, dat precies op Diana leek. En weet je wat ze zei? "Dag, lief zusje!" Daarom was moeder niet verdrietig voor Diana! Haar zusje was al eerder naar elfjesland gegaan. Het zusje van Diana heette Lieveke. Mooie naam is dat, hè?

Lieveke kwam naar Diana toe. Ze strooide wit poeder op Diana. Dat was toverpoeder, waardoor Diana net zo klein werd als Lieveke. Elfjes zijn ongeveer net zo klein als je pink! Lieveke zei: "Vannacht gaan we eerst naar moeder. Dat doe ik iedere nacht. Dan gaan we allebei naar een kindje. Naar een klein baby'tje. Want ieder elfje legt iedere nacht een nieuw toverstafje neer voor een nieuw elfje."

Elke nacht gingen Lieveke en Diana naar hun moeder. Daarna, net voor de morgen begon, gaven ze een nieuw toverstafje weg. En ze leefden nog lang en gelukkig.

© augustus 2010, Rose, BasicPublishing.nl